

РЕШЕНИЕ

№ 941

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Георги Иванов Въззивно гражданско дело № 20221000503524 по описа за 2022 година

Разгледа в съдебно заседание на 12.06.23г. /с участието на секретаря Йорданова/ въззивно гражданско дело № 3524/22г. и констатира следното:

С решение на СГС 1-1 състав от 27.07.22г. по г.д. № 10830/18г. са уважени /изцяло: за сума в размер на 51 000 евро, заедно със законната лихва върху посочената главница за периода след 22.08.17г. и за сума в размер на 84 лева/ искове с правно основание чл. 422 от ГПК на „Юробанк България“ АД против Б. Н., С. Н., С. Н..

Решението на СГС се обжалва /изцяло/ от Б. Н., С. Н., С. Н..

Съображенията на страните са изложени по делото /в рамките на производствата пред СГС и САС/.

Събраните по делото /в производството пред първоинстанционния съд/ доказателства /писмени и експертни - преценени в съвкупност и в контекста на твърденията – възраженията на страните/ удостоверяват, че:

На 23.06.08г. страните: „Алфа Банка А.Е – клон България“ – заемодател /праводател на ищеца/, Б. Н. /кредитополучател/, С. Н. и С. Н. /поръчители/ са сключили договор /допълнен с анекси от 27.10.10г. и от 13.12.11г./ за банков кредит. В рамките на посочената договорна връзка /правоотношение/ банката е предоставила на кредитополучателя сума в размер на 79 000 евро /която е била получена – усвоена реално от Б. Н. на 13.11.08г./, а С. Н. и С. Н. са поели задължение да поръчителстват /при условията на солидарна отговорност – в хипотезата на чл. 141 от ЗЗД във връзка с чл. 138 от ЗЗД/ за паричния дълг на кредитополучателя. На 23.06.17г. банката е обявила /извън-съдебно – с нотариална покана/ вземанията си за предсрочно изискуеми, след което е сезирала /на 22.08.17г./ съда при условията на чл. 418 от ГПК във връзка с чл. 417, т. 2 от ГПК. Заповедният съд е издал /в рамките на производството по г.д. № 57697 от 17г. на СРС/ заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу ответниците /при условията на солидарна отговорност/ за сума в размер на 51 000 евро – частична непогасена главница по

договора за кредит /заедно със законната лихва върху същата за периода след 22.08.17г./ и за сума в размер на 84 лева /нотариални такси за обявяване на кредита за предсрочно изискуем/.

Жалбата е неоснователна /решението на СГС е постановено в съответствие със закона, съдебната практика и събраните по делото доказателства/:

Досежно спорните /по смисъла на чл. 269, изр. 2-ро от ГПК/ обстоятелства към момента /предвид конкретното съдържание на въззивната жалба/:

Предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем /по смисъла на т. 18 от ТР № 4 от 14г. на ВКС/ са били налице към 22.08.17г. - когато е било образувано производството по г.д. № 57697 от 17г. на СРС; когато е бил сезиран заповедният съд /доброволните плащания по кредита са били преустановени далеч преди тази дата – съгласно констатациите на приетата по делото счетоводна експертиза; в това число и обясненията на вещото лице от съдебните заседания/. В същата връзка: на 23.06.17г. кредитополучателят Б. Н. /съответно и поръчителите по договора/ са получили нотариални покани /съдържащи изричното изявление на банката по чл. 60, ал. 2 от ЗКИ във връзка с клаузата по чл. 28 от ОУ към кредитното правоотношение/; посочените покани /които са формално редовни – изготвени са в съответствие с правилото на чл. 592 от ГПК/ индивидуализират конкретно /надлежно/ всички обстоятелства, които са релевантни в хипотезата на цитираните /законови и договорни/ текстове: страните по правоотношението, момента на забавата, непогасеният остатък от дълга /от главницата и от лихвите/.

Безспорно /предвид естеството на учредената договорна връзка/ физическите лица /страни по правоотношението - длъжник и поръчители/ принципно биха могли да се ползват от специалната защита по ЗЗП. Последната обаче се явява неприложима в процесната хипотеза:

От една страна:

Възраженията на жалбоподателите са насочени към клаузи от договора, които касаят начина на формиране /начисляване/ на лихвите по кредита /а в процеса е заявена единствено главницата по договора - в частичен размер/.

От друга страна:

Приетата по делото счетоводна експертиза /в това число и обясненията на вещото лице от съдебните заседания/ констатира, че във всички случаи /при всякакъв вид изчисления на договорната лихва; в това число при съобразяване на едностранно увеличения ѝ от банката размер; в това число и в контекста на правилото по чл. 10, ал. 3 от ЗЗД, която хипотеза е обсъдена от първоинстанционния съдия/ се формира не надплащане на дълга /във финансов ущърб на кредитополучателя/, а напротив - явява се непогасен остатък от кредитното задължение /който е в по-голям размер от частично претендираната в процеса главница - 51 000 евро/. Досежно начислените по правоотношението такси /с оглед възражението на ответниците и в тази насока/ вещото лице констатира изрично, че същите нямат отношение към формираната /изискуема и непогасена/ главница /че не влияят върху размера на последната/.

По отношение на всички изброени обстоятелства са изложени доводи и от СГС /настоящият съдебен състав препраща към същите при условията на чл. 272 от ГПК/.

Горните съображения обосновават извода, че процесният установителен иск следва да бъде уважен /следва да се приеме, че в полза на ищеца е налице непогасено и изискуемо вземане срещу солидарно отговорните ответници до размера на сумите: 51 000 евро – главница, заедно със законна лихва върху същата за периода след сезиране на заповедния съд и 84 лева – разноски за обявяване на кредита за предсрочно изискуем/.

С оглед изложеното: атакуваното решение следва да бъде - потвърдено.

Искане /от ищеца/ за присъждане на съдебни разноски /за производството пред настоящата инстанция/ не е заявено.

Съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на СГС 1-1 състав от 27.07.22г. по г.д. № 10830/18г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в 1-месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____